

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori
15 or. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă la „Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe
trimestrul Octomvre-Decemvre al anului 1883, cu preț
cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea
foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire
pelângă asignațiunii postale (Posta utalvány — Post-
Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde
se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se
fie scrise bine, ca să se poată citi.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror
abonament se sfîrșește cu ultima Septemvre 1883, ași
înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie
espeditura silită a sista, sau a întârția cu espedarea
foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) Înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei
fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Revista politică.

Sibiu, în 10 Octomvre.

Astăzi se intrunesc delegațiunile în Viena, și în
șilele următoare și vor începe activitatea lor. Ca
totdeauna, așa și acum, „Pester Lloyd” le pregăte-
ște calea. De astădată numitul diariu nu mai um-
blă pe pământ, ci prin nori, de unde presară calea
delegațiunilor cu flori. Fericit e „Pester Lloyd” în
estasul său. Fericit e după el și ministrul nostru de
esterne contele Kálnoky. În provinciile ocupate e
pace, politica esternă merge de minune bine, armata
bine organizată.

Tot asemenea stăm și în cestiunea dunărei,
„grație puternicei atracțiuni, ce exercită alianța dintre
monarchia noastră și imperiul german asupra politici-
lor români.”

Cu Serbia stăm de tot bine. Oficiul nostru de
esterne visa în liniscitul său somn dulcele vis de
dimineața și se trezește, că rublele rusești au trân-
tit pe guvernul Piroshchanatz. Delegațiunile vor
nota bagatelul de 60,000 fl. la fondul de dispozițiune
al ministrului de externe ca plus, și ear ne vom re-
gressa.

Afacerea diariului Függetlenség cu banii colec-
tați pentru ciangăi începe a deveni tot mai compli-
cată. Ea varsă multă lumină asupra factorilor, cari

fac politică în statul nostru. Să nu se mire deci
nime, că facem amintire de ea la acest loc.

Diarele din Budapesta și Viena a făcut multă
vorba despre un conflict militar în pasul vulcan în-
tre posturile austro-ungare și române. După unele
informațiuni autentice ale Coresp. Polit. trimise din
Brașov, lucrul nu este așa de grav, după cum se
credea. Tot aceste diare prin telegrame date din
București ne anunță instituirea unei comisii mic-
ste pentru complanarea afacerii, complanare, care
se ține ca și întemplată deja.

Reconstruirea ministeriului în România e în cur-
gere. După o telegramă a diariului „Pester Lloyd”
s'a încercat aducerea domnului Maiorescu în mini-
steriu, ceea ce s'a zădărnicit însă prin condițiunile
prea esagerate ale domnului Maiorescu pe de o
parte, și împotrivirea partizanilor partidei dela pu-
tere pe de altă parte.

Despre scirea aceasta nu aflăm în diarele din
România nimica, drept ce ne face să dăm scirea de
mai sus sub toată rezerva.

Visitele generalului turcesc Mukhtar Pașa la
Viena și Berlin au produs mare svon prin cercurile
diplomatice. Missiunei acestui diplomat i se atribue
fitoarea intrare a Turciei în alianța austro ungară-
germană.

Comisariul gubernial din Croația Br. Ramberg
de câte-va zile petrece în Budapesta, unde a avut
mai multe conferențe cu ministrul president Tisza,
la cari au participat și ministrul pentru Croația
Bedecovici. Se crede, că în Croația se va restabili
cât mai curînd ordinea constituțională.

Ovațiune adusă deputațiunei prelaților ro- mâni la Arad.

Forma, cum a fost pusă la cale primirea delegați-
unilor clerului românesc la Seghedin, a scos din
amorteală și pre îndelung răbdătorii români din
Arad; Inteligența română din Arad, asupra căreia
de un timp începe parcă apa să un blăstem: ca să
nu încerce nici o activitate națională politică, ear
dacă va încerca, — se nu izbutească, această in-
teligență astăzi s'a pus în fruntea poporului și a in-
deplinit un act, care poate servi drept model de
imitat tuturor românilor din patriă.

În ziua, în care gazetele ne aduseră scirea
despre modul primirii deputațiunilor clerului am-
belor biserici române din Ungaria, uimiți ne întrebam
unii pre alții: cum se poate asta?

— Desă earăși vîna, dișe Stangstadius cătră
doctor. Am sciut că o închiși prea de grabă. Nu
ți-am spus? Și apoi, lasă bolnavului cinci minute
de odihnă!

— Dară frigul, domnule profesor, dișe medicul
ascultînd mașinalmente de Stangstadius: nu te temi,
că frigul ar pute aduce moartea în asemenea im-
pregiurări?

— A! frigul! replică Stangstadius; eu rid de
frigul atmosferic! frigul morții e cu mult mai rău!
Lasă să curgă sânge, îți diș și apoi lasă-l să se odih-
nească. Trebuie să faci ce este prescriș, întempla-
s'ar apoi, ce se va întempla.

Și el adăogă întorcîndu-se cătră Cristian:

— Stă rău, crede-mă, cu baronul cel gros!

Eu n'ași vră să fiu în pelea sa în momentul ace-
sta... Ei da! unde dracu te-am mai vădut eu pe dta?

Apoi, ridicînd ceva din zăpadă și schimbîndu-și
ideea, el dișe:

— Ce este peatra aceasta roșie? Un fragment
de porfir? Într'o regiune de gneiss și de bazalt?
Dta ai adus aceasta de acolo sus? adăogă el arătînd
spre munții apusului. A fost aceasta în buzunarele
dtale? A! veți pe mine nu mă poți înșela! Eu
cunosc toate stîncile după formă și la o distanță
de două miluri!

Sania baronului se reîntoarse în sfîrșit și ma-
nifestîndu-se la vre-o câteva momente o ameliorare

Sentimentul, ce s'a stîrnit în noi, a fost acela
al unor fii supuși și iubitori, pre cari însă părintele
lor, cu toate că asemenea îi iubesc, dar sedus de
nise frați vitriși, îi dojenesc pentru alipirea lor în
loc de-ai lauda.

Espresiunea tristeției și a amărăciunii se oglinda
în fețele tuturor, și dacă totuși aveam ceva pen-
tru mîngăere, asta era atitudinea corectă națională
a prelaților nostri, interpretarea fidelă a simțimin-
telor de loialitate a românilor din patrie, și cu deo-
sebire graiul dulce românesc, carele din gura
Esc. Sale a dlui metrp. Miron Romanul a sunat în
aușul și în fața Monarchului încungiurat și inspirat
de mulțimea puternicilor șilei.

De odată s'a născut ideea, între mai mulți din
noi, ca să întempinăm deputațiunea, carea ași avea
să ajungă la Arad, reîntornînd dela Seghedin.

Minunea minunilor s'a întemplat!

Nici o unică voce nu s'a ridicat contra ideiei.
Eri seară s'a pus în lucrare și ași dimineață
ca prin farmec, s'a adunat la gară o mulțime de
preoți și mireni, inteligenți, industriași și plugari
din Arad, și din giur.

La oara 10 dimineața punctual, sosi trenul adu-
cînd pe bărbații nostri asceptați.

Mulțimea românilor, grupată pe peron la gară,
în momentul, când a vădut pe Escel. Sa metrop. M.
Romanul a erupt într'un puternic „să trăească”. Es-
celenția Sa coborînd din vagon, asociat de Il. Sa.
dl episcop I. Meșian, vicariul N. Popea, protos.
Dr. Il. Pușcariu se vedu întempinat de mulți-
mea românească.

Din stîl ei prepășind părintele V. Mangra
fi roști cam următoarele.

„Escelenția etc.!”

„Pătrunși de simțemîntul recunoștinței și al
iubirii fiesci cătră în. persoană a Escel. Voastre,
pentru demnitătea și devotamentul arhipăstoresc,
cu care ați interpretat simțemîntul de loialitate a
poporului român ortodox înaintea Maj. Sale, a prea
grațiosului nostru Monarch, — români din Arad
și giur, profitînd de ocaziune, au grăbit a Vă bine-
venta de norocita sosire în mijlocul nostru. Am
grăbit să vă aducem la cunoștință, că ați grăit din
inimile noastre: a credincioșilor fii ai bisericii și
națiunei române atunci, când în fața Monarchului
Escel. Voastră ați accentuat loialitatea, dorințele și
speranțele poporului român. Vă urăm mulți ani de
fericire, ca și de aci înainte totdeauna de câte ori
va reclama interesul bisericii și al națiunei, să pu-
teți fi interprete fidel al simțemintelor de loialitate
și devotament cătră tron și patrie, pre cari poporul

nouă în starea sa, se putu oprî sângele și pe bol-
navul îl puseră în sanie, ce-l duse la pas până în
castel; Cristian merse cu feciorul dannemanului
înainte.

— Ei bine, îi dișe tinêrul băiat, — după ce tre-
cuseră de trăsura lugubră, — ce ți-am spus, când s'a
întemplat aceasta? Ce a diș mătusa Karina?

— Eu n'am înțeles bine cântecul, răspunse
Cristian adîncit în gîndurile sale. Par că n'a fost
vesel.

— El își lasă sufletul său acasă, repetă Olof,
și când va veni să-și ia, nu-l va mai găsi. Nu e
lămurit destul aceasta, herr Cristian? Iarl-ul e bol-
nav. El a voit să se scape de boală; însă sufletul
n'a voit să meargă la vînătoare și acuma, el poate
se așă pe drum într'o călătorie urită!

— Dta urăsci pe iarlul? dișe Cristian. Creși
că sufletul său, e destinat iadului?

— Soie Dumneșeu! Eu nu-l urăsc mai mult
decât toți ceialalți. Dta îl iubesci?

— Eu? Eu nu l cunosc, răspunse Cristian cu-
prius de fiori, simțînd ura aceasta în sine însuși
mai mult decât ori și care altul.

— Ei bine, dacă va scăpa, replică băiatul, ai
să-l cunosci! El va afla prin a cui vină s'a răstur-
nat și dta vei face bine, să părăsesci țeara aceasta.

— A! dar așa e opiniunea tuturor, să te fe-
resci a-i displace?

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

Cristian prinse cu mîna, nu fără o scîrbă ne-
explicabilă, brațul greoiu și rece al baronului, până
ce medicul închise vîna. Bolnavul deschise ochii și
se încercă a-și veni în fire. Întăia privire a fost
spre patul ciudat, unde zăcea, a doua spre brațul
său sîngeros și a treia spre medicul său tremurînd.

— Ah! îi dișe el cu glas slab și pe ton des-
prețuitor, dta îmi iai sânge! Nu ți-am oprit-o?

— Este de lipsă, domnule baron; eată-te cu
mult mai bine, har domnului! răspunse doctorul.

Baronul n'avea putere a discuta. El arunca în
giurul său priviri stinse, în cari se zugrăvea o nel-
niscă amară. El întelni fața lui Cristian și ochii
săi căscați se opriră asupra lui ca înholbați; însă,
în momentul, când Cristian se plecă asupra lui, să
ajute medicului a-l ridica, el îl împinse dela sine
cu un gest convulsiv și slaba coloare, ce-i reveni în
față, făcu de nou loc unei palidități albastrie.

român ortodox nestrămutat și totdeauna le-a păstrat și le va păstra.

„Să trăiesci Escel. Ta la mulți ani, să trăiască ilustra deputațiune.”

După alinarea urărilor entusiastice din partea mulțimei, Escel. Sa răspunse următoarele:

„Vă mulțămesc din suflet pentru alipirea și iubirea, ce ați arătat față de mine și de colegii mei, cari m'au însoțit. Datorința, ce o avem către biserică și popor, trebuie să ne-o împlinim totdeauna cu rezoluțiune și perseverență, și aceasta între toate impregiurările. Primiți binecuvântarea și mulțămirea mea pentru spriginul moral ce ni-l dați.”

De nou a urmat urări de „să trăiască.”

Deputațiunea apoi a plecat cu trăsurile, ce o așteptau, spre rezidența episcopală. În urma ei un șir lung de trăsuri, al cărui capet abia se putea vedea, a dus publicul entusiasm. Astfel în sunele clopotelor a trecut imponentul conduct prin stradele orașului oprindu-se înaintea rezidenței episcopesci.

Acți ovațiunea s'a repetat.

Escelenția Sa prealabil avisat a binevoit a ne primi încă odată în sala rezidenței.

Oratorul aci a fost dl Mircea B. Stănescu, carele cu cunoscuta-i oratorie a rostit următorii discurs:

„Osana celui ce vine întru numele biserice și al poporului său!

„Osana Escelenției Voastre!

„Bine ați sosit!” — Vă strigă din suflet curat inteligența și poporul mirean din Arad și din giur, cari au alergat întru întemplinarea Escelenției Voastre acum, când ați reîntors dela altissimul Tron, unde fidel ați depus omagiile românilor ortodocși din metropolie.

V'am auzit cuvintele adresate, și toți noi, cei din îndepărtare le-am aplaudat.

Am înțeles și preagrățiosul răspuns, și . . . . ne-au mișcat adenc . . . .

Primesce dela noi fiasca noastră mulțămire pentru interpretarea credinței seculare a românului către tron și dinastie, pentru interpretarea simțmintelor noastre de adevărat patriotism, și pentru accentuarea limbei noastre în auzul Majestății Sale!

Istoria patriei, istoria regimentelor, alipirea instinctivă a românului de pământul strămoșilor săi, de ordine și firescul său simț de bunacuvință la cele grăite v'au putut fi bune mărturii.

Așa a fost românul până acum, așa va și rămâne, de și curentul evenimentelor l'jicnesce și l'atinge dureros.

Căci pe când șoimul șoim nasce, pe atunci biserică moralului, biserică iubirei de-apropelui, biserică păcei și biserică iertătoare astfelu l'a învățat.

Ușor se pot mândri de patriotism aceia, cari actualminte beneficiază dela țeară; dar mai mareș este, când românul ați alterat totuși cântă:

„Fie pânea cât de rea,

Tot mai bine în țeara mea!”

Acesta este un model de patriotism! . . . .

Adevăr ați grăit dară Escelenția!

Și vă rugăm, ca să nu fim de tot orfani, fi-ne și în viitoriu păstoriul cel bun, care își pune sufletul pentru turma sa, căci din parte-ne Vă asigurăm,

— În adevăr! el a omorât pe tatăl său cu otravă, pe fratele său cu pumnalul și pe cumnata sa cu foamea și multe alte persoane, care le scie mătușa mea Karina. Și toată lumea le ar soi, dacă ar vră ea să vorbească; dară ea nu vrea!

— Și dta nu te temi de mânia baronului, când va auzi, că sania ce l'a făcut să se răstoarne, e a tatălui dtale?

— Nu este vina saniei, nici a mea. Dta ai vrut să mări calul! De l'ași fi mârnat eu, aceasta poate nu s'ar fi întemplat; însă, ce are să se întemple se întemplă, și când ajunge răul pe oamenii cei răi, Dumneșeu vrea așa!

Cristian, tot încă chinuit de presupunerea ce-l lovise așa crudel, se înfioră cugetând, că tocmai el este instrumentul paricid al soartei.

— Nu, nu! esclamă el răspundend mai mult sie-și decât feciorului dannemanului, eu nu sunt pricina răului său; medicii au dis, că el a fost osândit de două-deci și patru de care!

— Și și mătușa mea Karina a dis-o! replică Olof. Nu te teme dară, el n'are să scape.

Și Olof incepu earăși a cânta lin, tristul său refren, care amintea lui Cristian tot mai mult glasul monoton, auzit în ziua premergătoare pe țermul lacului.

— Merge mătușa Karina une-ori la Stollborg? întrebă el pe Olof.

că de câte ori veți grăi și face în numele și în interesul biserice și al națiunei noastre, de atâtea ori veți pute sigur conta pe adictul nostru sprigin și devotament și pururea vom ura:

Trăească Escelenția sa!

Metropolitul a dat un răspuns, carele de astădată și mai mult a pătruns la inimile celor prezenți. A accentuat și acuma, că toate nisuințele noastre trebuie să fie îndreptate spre a ne afirma cu zel și cu stăruință caracterul rezolut al nostru. Cât pentru răspunsul Majestății, vă dic numai atâtea, că grațiile se schimbă, dar datoria ce avem de împlinit nu se schimbă nici odată, ci rămâne aceeași.

Cu cea mai mare afabilitate apoi Escel. Sa conversă cu noi câteva minute și apoi între urări entusiastice ne despărțirăm.

Insuflețirea însă luă sbor tot mai mare. Aceasta s'a mai manifestat și după meadași la gară, când avea metropolitul să plece spre Sibiu. Sontan fără convorbire a eșit la gară un frumos număr de inteligență. Aci Esc. Sa earăși fu frapat de o nouă ovațiune.

În momentul de-a se urca în vagon, dl Mircea P. Stănescu îl surprinse cu o cuvântare de despărțire, rostită în ton înalt. Metropolitul și acuma a răspuns mulțămind pentru atențiunea dovedită și îmbărbătându-ne spre zel, energiă și perseverență în viitoriu.

Trenul a pornit între urările cele mai insuflețite. Arădanii s'au întrecut pe sine înșiși.

Dșeu ajute, să fie de bun augur.

„Luminătoriul.”

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman”.

Bran, 8/20 Octomvre 1883. (Brănenii — revoluționari!) Unele foi maghiare mai mari și mai mici din patriă, precum „Ellenzék” și „Egyetértés” colportează cu multă predilecțiune un incident de ceartă sau mai corect dis, de răsbunare asupra învțătorului din Bran, George Tișca. Lasă, că după informațiunile, ce le avem din isvor sigur, toată afacerea este espusă într'un mod esagerat, dară numitele diare exploatează cazul în sens denunțatoric și denaturalizat prezentând pre Brăneni, Făgărășeni și toți românii de revoluționari. Fiind altcum deochiată maniera foilor maghiare, a ațița ele pre pacinicii locuitori români prin metechne ordinare și prin răsucirea adevărului, va fi de ajuns a se espune cazul întemplat în Bran cu numitul învțător.

Ca în tot locul, se găsesce și în Bran oameni cari trăiesc din intrigi și blăstămății. Până de curând în Bran era pretore român. Repausând pretorele Turcea în vara trecută, s'a substituit de pretore un maghiar, care sub impregiurări normale n'ar fi putut, pentru puținătatea lui nici visa, ca să ajungă la acel post. Se înțelege, că Brănenilor li s'a făcut o mare nedreptate prin aceasta, mai ales, că din mijlocul lor au bărbați cu mult mai calificați pentru acel post. Pentru a se pregăti calea la postul pretorial definitiv pentru un maghiar, și pentru a se face notorică trebuința de pretor a unui maghiar, a fost de lipsă a se presenta brănenii ca revoluționari. Spre aceasta era trebuință de o intrigă infernală, a cărei jertfă a trebuit să cadă chiar învțătorul Tișca. Și cu durere fie dis, că

— La Stollborg? dișe tinêrul băiat. N'ași crede; până ce n'ași vedă.

— Pentru ce?

— Pentru că ea nu iubesc localitatea aceea; ea nu vrea nici chiar să o numesci în fața ei.

— De unde vine aceasta?

— Cine scie? Ea a locuit acolo odinioară pe vremea baronesei Hilda; dară mai mult nu-ți pot spune, fiindcă nici eu nu sciu mai mult: la noi nu se vorbesce nici când de Stollborg, sau de Waldemora!

Cristian simțea, că ar fi nedelicat a întreba pe tinêrul danneman de relațiile mătușei sale cu baronul. Altcum, spiritul său deveni așa trist și posomorit, încât nu simțea în sine curagiul a întreba la moment de mai multe.

Schimbarea repede a atmosferei nu contribuia puțin la melancolia sa. Soarele, de era apus sau nu, dispăruse cu totul într'una din cețele acele, ce învlesc une-ori de odată apunerea sau răsărirea sa în zilele de iarnă. Era un vâl greoiu, întunecos, sur ca plumbul, ce se îngroșa la tot momentul și în curând nu se mai vedea nimic, de cât fundul văiei, unde n'ajunsese încă ceața. Cu cât ceața se apropia, ea se desfăcea în valuri mai mult sau mai puțin dese și refuza a se amesteca cu fumul negru ce eșea din focurile cele mari, aprinse în adencimi spre conservarea recoltei sau a unei mici ape curgătoare.

de unelte oarbe și firă consciință s'au dat chiar unii români din Bran, cari vor să treacă de ceva, dară în fond sânt predomniți de patimă. Învățtorul Tișca convenind cu Georgiu Enescu, econom de vite și Mănoiu, fost gendarm, în hotelul din Bran, au ajuns la vorbe și ceartă aruncând învățtorul lui E. că ar fi devastat pădurea biserice; urmarea fu, că pe la 8 oare seara cineva, și acel cineva să fi fost Mănoiu și G. Enescu a pândit pe învățtorul și l'au bătut într'un mod barbar și apoi tot din resbunare l'au denunțat, că învățtorul Tișca ar fi slobozit vorbe resvrătitoare — ba că ar fi insultat firma pretorelui. Ca ajutoriu la intrigă au mai aflat pe un deregătoriu maghiar delăturat din slujbă pentru defraudări. Atâtea a fost de ajuns, pentru ca polițiștii maghiari, de care află omul în tot locul, să bată clopotul într'o dungă — strigând la lume, că Branul este pe picior revoluționar. Se sperează însă, ca și de astădată, adevărul va ieși de asupra ca uleul peste apă și intriganții și adevărații resvrătitori vor fi desavuați.

Seghedin, în 17/10 1883. Înainte de a continua corespondența, am să observ, că prelații noștri cu ocaziunea presentării omagiului, în trecerea printre celelalte deputațiuni, fură părtași la ovațiuni simpatice, călduroase. Seara a urmat „teatre paré,” apoi ilumiinațiune, actual teatral a fost „amorul din urmă,” căruia a premers prologul: o poesie de devoțiune a lui Szabados Iános, senator local, rostit de Nagy Ibolyka și Margit Hunyadi. Atât prologul, cât și piesa teatrală fură bine esecutate, încât Maiestatea Sa și-a esprimit directorului de teatru mulțămirea prea înaltă, asemenea senatorului pentru poesie. Dintre ministrii fură prezenți numai ministrul președinte și ministrul de lângă Maiestatea Sa Br. Orczi, asemenea prelații noștri. Maiestatea Sa atât la intrare, ba și în decursul prologului, în carele se făcea alusiune la persoana Sa, au avut parte de multe și entusiastice ovațiuni resunând sala teatrului de Éljenuri.

După teatru au făcut Maiestatea Sa alătura cu comisariul regesc Tisza Lajos în trăsura deschisă un rond prin oraș, delectându-se la ilumiinațiune și la transparentele mai frumoase, cu portretele bine nimerite a Majestății Sale. Mii de lampe și lămpi-oare în diverse colori alătura cu 6 lampe mari electrice făcură diuă în piața orașului. O imensă populațiune undula pe strade, de și ploaia măruntă tulbura încâtva festivitatea primei zile. Din care cauză Regele n'au putut să facă o excursiune la Ujseged și să privească podul cel nou de fer peste Tisa; și tot din această cauză în ziua următoare să răriră oaspeții esterni excepționând deputațiunile, corporațiunile și alți onorațiori.

În 15/10 înainte de ameași Maiestatea Sa a făcut tot în caretă deschisă, — o primblare prin oraș vizitând toate întăriturile (stavilele) din oraș. La casarma cea nouă, un edificiu foarte mare cu două caturi, oprindu-se, miliția defilă, musica militară îi cântă imnul împărătesc. Cercetând de-a măruntul edificiul și miliția și-a esprimit deplina sa mulțămirea, iertând miliției a-și petrece în acestea trei zile de sərbători. Asemenea îi plăcuse casarma honveșilor și pavilionul oficerilor acestora. Depărtându-se de acolo a privit locul patinătorilor, în carele pluteau majestatic 4 lebede sub o punte ușoară. De acolo s'au dus la

Cristian nici nu întreba pe Olof de scopul acestor focuri; el își petrecea privind trist spre înfățoșarea spectrelor lor roșii, ce semănau cu meteorii fără raze și fără reflex, de pe țermurile stroem-ului și urmărind lupta târzie și tristă a vârtejilor lor, cu bruma înalbită prin contrast. Torentele înghețat se vedea încă; însă, prin amăgiri ciudate a optice, el părea une-ori așa aproape de drum, încât Cristian își inchipuia, că-l poate atinge cu pleasna biciului său, alte-ori el se retrăgea în adencimi incomensurabile, pre când în realitate, el era cu mult mai departe sau cu mult mai aproape, decum făceau jocurile ceței să apară.

Apoi veni noaptea cu amurgul său îndelungat a regiunilor Nordului, în deobște verșiu, dară în astă noapte fără culoare. Nici o ființă viețuitoare în întreaga natură. Cristian se simțea oprimat de jalea aceasta universală și cu incetul el o acceptă cu un fel de resignație apatică. Olof se dase jos și ducea calul de frâu, pe drumul, a cărui margine era aproape vertical cu țermul lacului, acesta nu reprezenta de cât o massă de vapor fără margini. Cristian își inchipuia că descinde de pe un coboriș prăpăstios a globului pământesc în abisurile golului. Calul luneca une-ori de cădea în genunchi și Olof trebuia să-l lase destinului său, împreună cu sania și cu călătorul. Acesta se simțea cuprins de o indiferență nespūsă. Fiiul baronului! aceste două cuvinte erau ca și scrise cu litere negre în

capela votivă, care s'au ridicat pe piața Gizela în fața bisericii catolice din cetate, unde Metropolitul și cardinalul Hajnald cu alți prelați catolici au primit pe Majestatea Sa cu brațele întinse, binecuvântându-l, încungiuurată altarul făcând o rugăciune evlavioasă. Pe toată calea strigările entusiastice de Eljenuri a unui public numeros îl urmăreau, și când ajunse la „Tape“ un sat aproape de Seghedin, unde se scoborise și se amestecase între popor, și începu a vorbi cu oamenii de necazurile lor, entuziasmul și-a ajuns culmea; vădând Majestatea Sa atâta alipire cătră înaltă persoana Sa, și-a luat pălăria de pe cap, și și-a șters lacrimile de bucurie. Aicea și-a câștigat plăcerea Sa cea mai mare: un arc triumfal construit din rogojine, cu o măiestrie, încât au pus pe toți în uimire. Fetițele făceau înaintea Majestății Sale rogojinele cu o dexteritate deosebită, și o fetiță prezentă Majestății Sale o coferiță din trestie de rogojine construită cu o măiestrie minunată. De acolo s'au întors Majestatea Sa mai mulțămît, ca de ori și unde la Seghedin.

La 1 oară după amiazi s'au început audiențele private. 103 persoane au fost insinuate. După amiazi la 3 oare a cercetat școala de fetițe a abatelui Oltványi.

La 4 oare a trecut în Uj szeged, acuma supra numit Erzsébetváros, unde pescarii ferbeau în căldărușile lor *papricaș* și frigeau câte un pește mai mare tras într'o frigare de lemn înaintea focului în liber. Însă atâta poporațiune au fost adunată aci și pe podul cel mare de fer, care conduce la Uj-szeged, încât serbarea pescarilor n'au reușit bine; adecă fiind îmbulzală de popor așa de mare încât susținerea ordinii a devenit imposibilă, se rupse împăratul de suita și de ministrii săi și de abea au avut timp să vadă o csardă vorbind cu o fetiță în costum unguresc; Așa apoi a fost silit să se întoarcă după 8 oare îndată neputând vedea jocul tinerilor, nici primii prezentarea fetițelor în costume unguresci nici defilarea bandiștelor. Sau depărtat cu o impresiune cam neplăcută.

Altmintrelea Seghedinenii sunt cunoscuți cam oameni de disordine!

La 8 oare seara începă pirotechnica, la carea Majestatea Sa asistă până la finit privind de pe platoul chioscului din parc între teatru și între oheiul Tisei ridicat. Aparatele pirotehnice au fost pe malul stâng al Tisei în marginea Ujszegedului vis-à-vis cu chioscul așezate. Dacă rachetele aruncate la o mulțime de 100 stângini și resfirate în mii de steluțe și lampioare de toate colorile naturii au delectat publicul spectator, apoi poarta triumfală pirotehnică, aprindându-se au pus în uimire toată lumea. Ea arăta în lumini de rubine, smaragde și briliante orbitoare patru coloane, între ele Szeghedinul cel vechiu, asupra coloanelor strălucea coroana Ungariei, în arc însă se trăiască Regele „Francisc Iosif“. Între flăcări se putea ceti: Bindecuvântare și pace asupra patriei noastre!

Nu mult după aceea se auă o bubuitură mare ca dintr'un tun și Seghedinul cel vechiu s'a făcut nevădut; deasupra însă în flăcări colorate își întindea aripile un tenice mare: simbolul reinviatului Seghedin deacum! Luna plină luminând pe azurul cerat al ceriului și scaldânduși razele în apa Tisei, îi dădu totul un aspect feeric de pe malul Bosforului.

creerii săi și păreau că au ucis în el toate visurile viitorului, toată dragostea vieții. Nu era desperare, era desgust de toate lucrurile și, în dispoziția aceasta, el nu-și da seamă de cât de un fapt imediat: el se simțea cuprins de somn și bucuros ar fi consimțit să adoarmă pentru totdeauna și să fie dus în linisce în fundul lacului. El chiar ațipise și nu mai scia unde se afla, pre când un glas slab ca amurgitul serei, învălit ca cerul lacului, cânta în apropierea sa cuvinte, ce le înțelegea din ce în ce mai bine.

— „Eată soarele, cum răsare de frumos și limpede pe lunca împodobită cu flori. Eu ved dînele cele albe, încoronate cu sălcii și cu siringi, jucând acolo pe mușchiul argintiu de rouă. Copilul e în mijlocul lor, copilul lacului, mai frumos ca dimineața.

„Eată soarele în culmea cerului, paserile tac, muștele bombăe în colbul de aur. Dînele au intrat într'un boschet de azalee, ca să se răcorească la țermul stroem-ului. Copilul doarme în poala lor, copilul lacului, mai frumos ca ziua.

— „Eată, soarele apune. Priveghitoarea cântă stelei de diamant, ce se oglindesc în ape. Dînele șed sub cer, pe scară de cristal de roze; ele cântă și leagănă copilul, ce suride în cuibul său de puf, copilul lacului mai frumos ca luceafărul.“

Era glasul, ce-l auăse Cristian între bolovani, însă mai blând ca atunci și de astă dată cânta pe o

Uitai a aminti că după amiazi între 3—4 oare a predat delegațiunea orașului Seghedin o medală de aur comemorativă Majestății Sale, asemenea lui Coloman Tisza și Ludovic Tisza, comisariul regesc din Seghedin.

A treia și adecă în 16/10 au făcut Majestatea Sa tot în trăsura deschisă o excursiune la maieristele (tanya, szállás) Seghedinului, unde îl aștepta o poporațiune imensă în frunte cu banderiu pustelor, cu ismene largi, — îmbrăcăminte așa numită de „csikos“, adevăratul costum maghiar.

Sosit la Seghedin la oarele 1 p.m. Majestatea sa a asistat la deschiderea solemnă a bibliotecii Somogyiane, unde cercetând toate incheperile bibliotecii și a exprimat deplina sa mulțămîță arangiatorilor.

De acolo departându-se au cercetat toate scolile atât elementare cât și gimnasiale, reale apoi edificiul tribunalului criminal care este un cap de operă al artei arhitectonice.

Au cercetat mai departe celelalte edificii publice a orașului, cari rivalizează în frumșeță unele cu altele.

La 6 oare seara a urmat al treilea prânz regal la care participară dintre prelații bisericii române dnii episcopi Mețian și Mihali. Seara la oarele 8½ s'a deschis splendidul bal regal în spașiosul teatru. Majestatea Sa a stat o oară întreagă la bal, ear după aceea a plecat îndărăt la Viena cu trenul separat al curței.

Așa se sfîrșiră petrecerile aceste făcute cu multă pompă și mai multe spese. Toate au trecut și sau linisnit, ear noi am rămas cu suvenirile plăcute*) a zilelor solemne, ce au sburat. Amin.

Corespondintele.

Conduct cu facl.

Redactorul de mai nainte al foaiei noastre, dnul Nicolae Cristea, avu parte Dumineca trecută de ovațiuni frumoase. Un conduct de mai multe sute de români din Sibiu și din comunele vecine porni în aceea și seara pe la 8 oare cu torțe și musică dela ospătăria din strada Urezului „Quant“, prin piața mare și intrând în strada Măcelarilor, se oprî înaintea locniței domnului Cristea. Aici după executarea unei piese frumoase — pareni se „Hora Sinaiei“ — între vivate entusiastice fu salutată dnul Cristea prin o alocuțiune ocașională, la care Domnia Sa răspunse în termeni foarte aleși; de aici apoi după o altă piesă musicală însoțită de vivate, conductul se trase spre piața lui Hermann, unde se terminară ovațiunile cu arderea restului de torți. Motivul ovațiunilor fu luat din retragerea domnului Cristea dela redacțiune, ceea ce mult a supărat pre toți, cari erau și sunt prea mulțămîți cu activitatea dînsului de 18 ani pe cariera spinoasă de redactor. Abstrăgînd dela oare care digresiuni ale oratorului, fostul învățătoriu, acum ni se pare, cantor în Reșinari, dnul Băncilă, care se puse în pozițiunea de a sci mai bine ca alții cauza retragerii domnului Cristea dela redacțiune, și din această pozițiune vîrșă câteva frase bombastice în capul „des-

*) Și plăcute și neplăcute, domnule Corespondinte! Red.

arie plăcută și melodioasă, cuvinte corecte. Era un cântec modern ce sibila l'a fi auă și ținut exact în memorie. Însă în zadar se încercă Cristian a vedea o față omenească. El nu vedea nici calul ce trăgea sania, sau bine dîs el nu o trăgea, căci sania sta în loc și Olof numai era aci. Cristian însă nu se nelinise de situațiunea sa și ascultă cele trei strofe până la sfîrșit. Strofa cea dintăiu pară că vine la vr'o câți-va pași din dosul său, a doua mai din apropiere și a treia mai din depărtare, perđându-se din ce în ce de locul, unde era el.

Ținărul june ar fi trebuit să sară din sanie ca să găsească pe cântăreața nevădută; însă în momentul, când voia să-și pună piciorul jos, el nu simțea solul, și după ce-i revenise instinctul conservării proprii prin cuvintele blânde a le cântecului, el întinse mâinile, ca să se orienteze, unde se află. El simți șelele umede ale calului și chemă pe Olof cu glas lin de repeșite ori, fără a primi răspuns. Apoi părăndu-i că cântăreața se îndepărtează, el rostî numele Vala Karina; dară ea nu-l auădea sau nu voia să răspundă. El se hotărî apoi să iasă din sanie pe lătura opusă, unde pipăise la început; el se afla pe drumul pieziș, ce-l exploră la vr'o două-zeci de pași, tot chemând pe Olof cu o nelinise vie. Cădută a băiatul în abis în decursul scurtului somn a lui Cristian? În sfîrșit el vedu ivindu-se în ceață un punct mititel de lumină, ce se apropia, și în curînd el recunoscu pe Olof cu un felinar aprins a mână.

poților“, abstrăgînd dîc dela acestea, conductul urmat de o mulțime de privitori, s'a prezentat cu o demnitate, care face onoarea arangerilor.

Scire tristă. Dela un binevoitoriu al toasi noastre aflăm, că

Sigismund Borlea,

fost deputat dietal, și mai pe urmă avocat în Baia de Criș, a reposat în 21 n. l. c.

Varietăți.

* (Convocare.) Reuniunea femeilor române din Sibiu. În sensul §. 13 din statute se convoacă prin aceasta a VI adunare generală ordinară a „Reuniunii femeilor române“ din Sibiu pe ziua de Duminecă 28 Octombrie stilul nou după amiazi la 3 oare în localul casinei române (strada măcelarilor, edificiul „Albinei“), la care onorabili membrii ai reuniunii sînt rugați a participa. Sibiu, 20 Octombrie 1883.

Maria Cosma m. p.,
președinta reuniunii.

*) M. S. Carol I, regele României, a donat ministriilor c. r. austriaci comuni, contele Kálnoky și Veniamin Kallay, marea cruce a ordinului „Steaua României“.

* (Învățămîntul public din regatul român). În România se află de present: Școle elementari la sate 2459 cu tot atăția învățători, între cari 358 învățătoare și cu 74,532 băieți și 8544 fetițe frecventante. La orașe se află 146 școle elementari pentru băieți cu 475 învățători și 23,832 scolari; 125 școle elementari de fetițe cu 342 de învățătoare și 12,989 eleve. Licee sînt 160 cu 2,108 elevi. Gimnasia 19 cu 2677 elevi. Preparandii sînt 9 cu 99 de profesori și 1512 elevi. Școale comerciale sînt 5 cu 56 de profesori și 772 scolari. Școale de industrie sînt 8 cu 85 profesori și 741 scolari. Școale de industrie femeiască sînt 12 cu 144 de învățători și 1316 eleve. Școale de specialități sînt 31 cu 217 profesori și 2316 elevi. La universitățile din București și Iași propun 87 de profesori și ascultă 693 elevi, între cari 4 de secul femesc. Școale private sînt 5,205 cu 1120 învățători și 13,124 scolari. Numărul tuturor institutelor de învățămînt e 3028, al învățătorilor 5424 al scolarilor 144,566. Se vede din aceste că la frații noștri de preste Carpați dorul neuitatului Andrei Mureșan, ca să se „deștepte Romanul“. s'a înțeles în sensul cel adevărat și a prins rădăcini puternice!

* (Postalia). Direcțiunea postală din Sibiu escrie concurs.

a) Pentru postul de magistru postal în Șoimul mureșan (Maros-Solymos) comitatul Huniadoarei, pe lângă cauțiune de 100 fl. și contract de oficial.

Emolumentele sînt.

150 fl. salariu.

40 fl. pașal de cancelarie.

b) Pentru stațiunea de magistru postal în Reșnov (Rozsnyo.) comitatul Brașovului pe lângă cauțiune de 100 fl. și contract de oficial.

— Dta ești, herr Cristian? dîse băiatul spăriat, aflându-se de odată față în față cu el, fără ca să-l fi auăit apropiindu-se, dta te-ai dat jos din sanie fără ca să veđi împregiur; rău ai făcut; localitatea aceasta este foarte periculoasă și eu ți-am spus se nu te misci, până ce merg să-mi aprind felinarul la moara de aici. Nu m'ai auăit?

— Nu; dară dta n'ai auăit cîntînd?

— Ba da, însă n'am vrut să ascult. Adese-ori auđi pe țermul lacului glasuri, dară nu e bine să înțelegi ce cîntă, căci ele te duc în locuri, de unde, nu mai vii.

— Ei bine, eu am ascultat, dîse Cristian, și am recunoscut glasul mătusei dtale Karina. Ea trebuie că este aici... Să o căutăm, de oare-ce ai lumină, sau cheamă-o poate că va răspunde.

— Nu, nu! esclamă băiatul, să-i dăm pace. Dacă o am deștepta din vis, ea s'ar prăpădi.

— Dară ea și asa este în pericol a se prăpădi umblînd pe marginea abisului acestuia, ce nu o veđi!

— Noi nu o vedem, dară ea o vede; lasă-o, dacă nu vrei să-i pricinuesci vre-o nenorocire, ca să nu se poată rentoarce acasă; eu sînt sigur, că ea va fi înaintea mea acasă ca de obicei.

(Va urma)

Emolumente:

160 fl. salariu
40 fl. paușal de cancelarie.
630 fl. paușal de transport.

Suplicile sînt a se înainta în termen de trei săptămîni la direcțiunea poștei în Sibiu.

* (Înscințare.) Domnii, cari au prenumărat, și cei cari doresc a prenumăra „Micul Abecedariu”, sînt avisați că tipo-litografarea manualului și a tabelelor de părete, va fi gata la finea lui Noemvrie a. c., ear abonamente se primesc tot cu condițiunile de mai înainte, adică: 1 exemplariu „Micul Abecedariu” (18 tabele de părete) pentru școală cu 3 fl. 60 cr. v. a. 10 exemplare „Micul Abecedariu”, manual pentru scolari: 2 fl. (mai puțin de 10 exemplare din manual, nu se pot comanda.)
Lipova 1/13 Oct. 1883.

Ioan Tuducescu.

* (Mulțămită publică.) Subscrisul mē aflu îndemnat, cu adencă mișcare spirituală (ce frasă!!) a aduce mulțămită publică înaltelor și distinselor persoane, cari la apelul meu — s'au grăbit a sprigini fatigioasă și costisitoare mea întreprindere — și prin aceasta mi-a înlesnit punerea sub tipariu și edarea „Micului Abecedariu”.

1. Ilustrității Sale, prea bunului nostru părinte Episcop al Aradului Ioan Meșian, pentru un ajutoriu în bani gata de 100 fl. v. a., fără de aceasta Ilustritatea Sa s'a îndurat prea grațios a suporta spesele pentru desemnarea și gravarea în lemn a figurilor și icoanelor „Micului Abecedariu”, care va fi costat altă 100 fl. v. a. poate și mai mult.

2. Ilustrității Sale Domnilor Mocionesci, Alecsandru și Eugeniu, proprietari mari în Căpâlnăș, cari au binevoit a comanda: 150 esemplare din „Micul Abecedariu.”

3. Bine meritului domn Vasiliu Sarkady, notar în Criscior, comitatul Bihorului, carele a comandat pentru școlălele din notariatul D-Sale 90 tabele de părete și 50 esemplare manual pentru scolari.

4. Domnului David P. Simon, comerciant în Lipova, cu 100 esemplare.

Lipova la 1/13 Octomvrie 1883.

Ioan Tuducescu.

* (Omor) Un tînăr român din Turnișor venind în ceartă cu un prețin al său la joc, fu junghiat cu un cuțit, și muri la moment.

* La academia comercială din Budapesta s'a introdus, ca studiu liber: limba turcească, sârbescă și românească. Aceasta din urmă o propune un anuit Kiss Gábor. Numărul ascultătorilor nu e cunoscut.

* (Prospecte în Făgăraș.) Cetim în „Pester Lloyd” de Sâmbătă:

În 13 Octomvrie a. c. s'a ținut sedință ordinară din partea comisiunii administrative a comitatului

Făgăraș. De deosebit interes sînt unele comunicări a le inspectorului regesc de școlă. Mai întăiu de toate aceea: că ministrul de culte s'a decis a face cu începutul acestui an școlastic în Făgăraș o școală elementară de stat, a cărei principală chemare va fi a înlesni lățirea învățămîntului în limba statului. Asemenea se va face și o școală industrială în Făgăraș.

Nu ne mirăm de nimica mai tare ca de chemarea principală a școlăi din cestiu, care indică din destul motivul pedagogic, din care purced întemeierii ei.

* Se afirmă, că societatea de asigurare „Tisza” din Dobrișin va licida (falimenta).

* (Model de vitejie) ne spune dela pasul Vulcanului, „Hunyad” din Deva. În 5 Octomvrie n., spune foaia ungurească, doi gendarmi (unguresci) au adus la Petroșeni nouă soldați grănițeri românesci prinși și încătușați. După spusa gendarmilor deșce soldați românesci au venit preste fruntarie și s'au apucat de a ocupa o casă de guardă pe teritoriul de dincoace; după ce au tras șapte focuri asupra postului de dincoace s'au făcut comodi în casa de guardă. Postul civil a raportat despre aceasta și în urma acestui raport s'au dus doi gendarmi la fața locului și au desarmat pe cei deșce soldați, dintre cari unuia i-au dat drumul, ear pe nouă i-au pus în cătuși și i-au escortat la Vulcan. Gendarmii au încătușat pe soldații români, din cauză că posturile espuse au voit, să facă rezistență. Soldații români au fost înarmați după normă avēnd 100 cartușe, dintre care șapte au lipsit. Prinșii afirmă, că nu au pușcat, ci au ocupat coliba de guardă, numai ca să odihnească. Atât „Hunyad”; „Nr. fr. Prese” scrie că n'a fost nici un soldat românesc, ci vre-o doi păditori civili. Cine spune adevērul?

* (Socialismul) aceasta cangrenă a staturilor monarchice constituționale, care și recrutează membrii săi mai cu seamă din clasele de mijloc a societății omenesci, dintre industriași, își culege într'un număr tot mai considerabil aderenții și în Austria. Nu trece o lună, ca să nu vină sciri nouē din Viena despre arestare de socialiști. Așa duminică spre luni noaptea ear s'au făcut arestări numeroase, s'au descoperit și confiscat scrieri revoluționare și numeri dintr'o foaie socialistă. Arestații sînt mare parte calfe de pantofari.

* (Cei mai vechi bani de hârtie) s'au esmis în China la anul 2697 înainte de Chr. La început tesaurul emitea direct aceste bilete, dar mai în urmă emisiunea și circulațiunea se făceau de bănci organizate pentru acest scop și puse sub controla guvernului. Vechile bilete de bancă (banii de hârtie) chineze, din cari unul dela anul 1399 'nainte de Chr. se mai găsesc încă în muzeul asiatic din Petersburg au o mare asemēnare cu biletele de bancă din țilele noastre. Pe fiecare bilet se poate vedē numărul lui,

numele băncii, data emisiunii, semnătura funcționarului, arētarea valorii în cifre, în litere, sau prin semne; pe lāngă aceasta se enumeră și pedepsele destinate în contra falsificătorilor.

* (Bibliografie). Nr. 7 din „Convorbiri literare” a apărut cu următorul cuprins: „Correspondența dintre domnii Ioan Ghica și Vasile Alecsandri (XV.)” — „Sinziara și Pepelea” feerie națională în 5 acte de V. Alecsandri (actul III și IV) — „Funcționarii publici amovibili și dreptul de alegător”, studiu de Petru T. Missir. — „Primăvara”; „Pe portretul dnei Z.” „Întrebare”; „Lui Teodor Șerbanescu”; „Paser Lesbica”; „Cântec de Harem”; „Toamna”; „Ursul, vulpea și lupul”, poesii de Ascanio. — „Pajura” (poveste din Ardeal) de Gregorie Sima. — Poesii populare din Ardeal de Ioan Bota. A. — Necrolog; Alecsandru Lambrion.

— „Familia” Nrul 41 a apărut cu următorul: cuprins: Singurătatea (după Lamartine) poezie de Th. M. Stoescu. — „Moartea lui Miron Costin” (încheiere) de I. Bian. — „Ursul și Vulpea”, poezie de Mircea Dimitriadi. — „Despre importanța studiului botanic de Dr. A. P. Alexi. — „Far vechiu și far nou” (cu o ilustrațiune). — „Studii limbistice” (urmare) de Simeon Manguica. — „Doine din Ardeal” de Laura Veturia Murășan. — Salon. — Literatura și arte. — Ce e nou?

— A apărut: „Ornitologia poporană română” de S. Fl. Marian la Cernăuți, în tipografia lui R. Eckhardt.

Autorul a adunat în această lucrare toate numirile de paseri, legendele, datinile, credințele și cântecetele, ce le are poporul despre paseri. Recomandăm această lucrare tuturor iubitorilor de studii populare. Se află de vëndare la autorul, carele e catechet la gimnasiul superior gr. or. în Suceava. Prețul a II tomuri (de 438 și 423 pag.) 4 fl., pentru România 5 franci.

Loterie.

Sâmbătă 20 Octomvrie n. 1883.

Viena:	82	23	28	45	8
Timișoara:	52	82	69	73	4

Bursa de Viena și Pesta.

Din 20 Octomvrie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.50	119.25
Renta de aur ung. de 4%	87.70	86.85
Renta ung. de hârtie	85.35	85.45
Împrumutul drumurilor de fer ung.	137.50	138.—
Datorie de credit anstr.	282.50	289.90
Acțiuni de stat anstrică în argint	78.95	78.75
Datorie de stat anstrică în hârtie	78.45	78.40
Acțiuni de bancă de credit ung.	289.50	287.75
Serji de regularea Tisei	109.70	109.50
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina”	—	100.80
100 marce neaptesci	58.80	58.85
Galbin	5.70	5.79
Napoleon	9.52 ¹ / ₂	9.52
London (pe polișă de trei luni)	120.—	120.10

Nr 255

[564] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea următoarelor posturi învățătoresci în tractul Bistriței se escrie prin aceasta concurs până la 30 Octobrie a. c. st. v. și anume.

a) în Blașfalău inferior cu salariu anual de 100 fl. v. a.

b) în Simotelnic cu salariu anual de 135 de fl. v. a.,

Cererile instruite conform legilor vigente sînt a se înainta la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat.

În conțelegere cu comitetele parochiale concerninte.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței.

Borgo-Dioseni, 26 Septemvrie 1883

Ioan Buzdug m. p.,
adm presb.

CONCURS.

Pentru stațiunea învățătorescă împreună cu cantoratul din comuna Păucea, protopresbiteratul Târnavei inferioare, se escrie prin aceasta concurs până în 20 Octomvrie st. v. a. c. Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

a) Cuartir în casa închiriată pentru școală.

b) 4 care de lemne, din cari să se încăldească și școala.

c) Un juger de pământ.

d) Dela 80 familii câte o ferdelă de cucuruz à fl.=80 fl.

e) Dela 26 familii cu copii de școală câte o ferdelă de cucuruz à 1 fl.

f) Ca cantor dela 26 familii câte o ferdelă de cucuruz à 1 fl.=26 fl., și

g) Ca cantore terțialitatea din stolă circa 18 fl.

Cucuruzul se va plăti în 2 rate egale și anume în 1 Februarie și 15 August st. v.

Doritorii de a ocupa această stațiune au a se presenta în o Duminecă sau sârbătoare înainte de alegere spre a cânta în Biserică; ear' petițiunile instruite conform legilor și regulamentelor în vigoare a le așterne la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul sus arētat.

Dela Oficiul protopresbiteral gr. or. al Târnavei inferioare.

Deag 29 Septemvrie 1883.

Daniil de Tamaș m. p.
adm. prot.

[563] 1—3

Nr 356

[560] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul Solnocului se escrie concurs pe baza grațiosului ordin consistorial din 8 Septemvrie Nr. 3575 Scol. a. c. până 30 Octom. a. c.

1. Ungureni cu salariu anual de 300 fl. v. a.

2. Cupșeni cu salariu anual de 200 fl. v. a. cuartir gratis în edificiul școlăi și lemne trebuincioase.

3. Rohia, cu salariu anual de 200 fl. v. a.

4. Poiana porcului cu salariu de 200 fl. anual.

5. Libotin cu salariu anual de 150 fl. v. a. cuartir și lemne trebuincioase.

Doritorii de a ocupa aceste stațiuni au ași subscrerne suplicile instruite conform legilor din vigoare până

la termenul susindicat oficiului protopresbiteral (posta ultimă Magyar Lăpoș.)

Cupșeni 25 Septemvrie 1883.

În conțelegere cu comitetele parochiale. Oficiul protopresbiteral gr. or. al Solnocului.

Samuil Cupșa m. p.,
ppresbiter.

A eșit de sub presă și se află de vëndare:

CĂLINDARUL
BUNULUI ECONOM

pe anul visect 1884.

Întocmit de

D. Comșa și Eugen Brote.

Anul VIII.

Sibiu. Editura tipografiei Ios. Drotleff.

Cuprinsul: Călindarul iulian și gregorian cu chronologia, anotimpurile, întanecimile, sârbătorile și posturile pe anul 1884. Genealogia. Conspectul târgurilor din Ardeal, Ungaria, România și Bucovina. Posta și correspondența telegrafică, Timbre. Sfătitorul juridic. PARTEA ECONOMICĂ: Tovărășiile agricole. — Cum și când ar trebui arat? — Popenii și cultura lor. — Porcul „Berkshire”. — Ernarea legumilor. — Vrășmașii animatelor stricăcioase. — Clăitul ouălor. — Pomii pitici. — Murele. — Despre nutrețuri. Diverse tabele agricole. PARTEA BELETRISTICĂ: Chilipir. — Astronomul și Doftorul. — Numeroase poesii. Inscrte.

Prețul unui esemplar 45 cr. sau 1 leu, cu porto 50 cr.

[565] 1

La 10 esemplare se dă 1 esemplariu gratuit.